

Nieuwsbrief Lokaal- en Middenbestuur

Inhoudsopgave

1. Btw

- [Update wijziging sportvrijstelling](#)
- [Gemeente kan btw op re-integratietraject en outplacementkosten volledig compenseren](#)
- [Weigering toepassing verlaagd motorrijtuigenbelasting-tarief](#)
- [Terbeschikkingstelling sportaccommodaties door gemeente aan te merken als gelegenheid geven tot sportbeoefening](#)
- [Toepassingsbereik koepelvrijstelling blijft ook na 1 januari 2019 intact](#)
- [Wijziging verlaagd btw-tarief van 6% naar 9%](#)

2. Loonheffingen

- [Inzet IKB voor fiscale optimalisatie van de onbelaste \(vaste\) reiskostenvergoeding](#)
- [Regeling compensatie transitievergoeding](#)
- [Wijzigingen voor eigenrisicodragers Ziektewet](#)
- [Nieuwe subsidie voor duurzame inzetbaarheid](#)

3. Vennootschapsbelasting

- [Vennootschapsbelastingplicht voor overheidsbedrijven](#)

4. Lokale heffingen

- [Publicatieplicht van bijlagen bij de verordening en tarieventabel leges](#)
- [Aanslagen vernietigd wegens vrijstelling zonder wettelijke grondslag](#)

5. Meer informatie

1. Btw

Update wijziging sportvrijstelling

Zoals in diverse eerdere nieuwsberichten aangekondigd, wordt de btw-sportvrijstelling in 2019 aangepast. Dit naar aanleiding van Europese jurisprudentie. Hierbij zal de vrijstelling worden uitgebreid, waardoor die ook van toepassing zal zijn op sportprestaties die aan niet-leden worden verricht. Ook geldt de vrijstelling vanaf 2019 voor niet-commerciële exploitanten van sportaccommodaties. Dit kan negatieve financiële gevolgen hebben voor dergelijke exploitanten.

Vanuit het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport is al geruime tijd terug aangekondigd dat een compensatieregeling wordt geïntroduceerd om het btw-nadeel voor gemeenten, sportverenigingen en sportstichtingen te compenseren. De definitieve compensatieregeling wordt naar verluidt op 13 juli a.s. gepubliceerd. Hoewel de definitieve regeling er dus nog niet is, zijn bepaalde zaken wel al gecommuniceerd. Zo volgt uit de Meicirculaire Gemeentefonds 2018 dat gemeenten vóór 1 december 2018 een aanvraag moeten indienen waarbij zij alle btw in kaart brengen die vanaf 2019 (naar verwachting) betaald gaat worden met betrekking tot de bouw, het onderhoud van sportaccommodaties en het beheer van sport en de aanschaf en het onderhoud van sportmaterialen. Nadere inhoudelijke informatie hierover volgt waarschijnlijk op 13 juli a.s.

Verder is het van belang om op te merken dat er nog geen duidelijkheid bestaat over een (eventuele) overgangsregeling bij de wetswijziging, bijvoorbeeld ten aanzien van herziening van btw op investeringen. Vanuit het ministerie van Financiën hebben wij begrepen dat deze wetswijziging, inclusief overgangsregeling, onderdeel zal zijn van het Belastingplan 2019. Op Prinsjesdag zal dus meer duidelijk worden.

Zodra de compensatieregeling bekend is brengen wij u daar vanzelfsprekend van op de hoogte. Op dat moment kan ook worden bekeken of het - waar mogelijk - gunstiger is gebruik te blijven maken van het btw-regime van gelegenheid geven tot sportbeoefening.

Gemeente kan btw op re-integratietraject en outplacementkosten volledig compenseren

Het Gerechtshof Den Haag heeft op 15 juni jongstleden geoordeeld dat een gemeente volledig recht heeft op compensatie van btw uit het BTW-compensatiefonds (hierna: BCF) op kosten van een re-integratietraject, outplacement en de jaarcontributie voor de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG). Op het gebied van de re-integratie betekent dit overigens niet dat alle btw compensabel is. De btw op bepaalde kosten is volgens het vaste beleid van de Belastingdienst nog steeds niet compensabel, omdat het verstrekkingen aan individuele derden betreft. Om duidelijkheid te verkrijgen over de exacte reikwijdte van de uitsluitingsbepaling van het BCF, wordt naar alle waarschijnlijkheid een nieuwe procedure opgestart.

In onze Indirect Tax Alert van 22 juni jl. zijn wij reeds uitgebreid ingegaan op het arrest en het belang van de uitspraak voor de praktijk. De uitgebreide Indirect Tax Alert is terug te vinden op onze website ([link](#)).

Wij begrijpen vanuit de Belastingdienst dat tegen de uitspraak van het Gerechtshof in cassatie wordt gegaan bij de Hoge Raad.

Uiteraard houden wij u op de hoogte van de verdere ontwikkelingen op dit gebied.

Weigering toepassing verlaagd motorrijtuigenbelasting-tarief

Op 1 mei jl. heeft het Gerechtshof Den Haag een interessante uitspraak gewezen over de toepassing van het verlaagde motorrijtuigenbelastingtarief (voor bestelauto's) door een gemeente.

In casu heeft de gemeente een drietal bestelauto's in haar bezit die worden gebruikt voor het verrichten van werkzaamheden ten behoeve van het inzamelen van veegvuil en het legen van prullenbakken in de publieke ruimte en het onderhoud van de gemeentelijke groenvoorziening. De bestelauto's worden voor minder dan 10% gebruikt voor economische activiteiten van de gemeente.

Het verlaagde tarief voor bestelauto's is van toepassing indien de gemeente als btw-ondernemer is aan te merken en de bestelauto's voor meer dan 10% worden gebruikt in het kader van de btw-onderneming. De gemeente is van mening dat voor de beoordeling of de bestelauto's voor meer dan 10% worden gebruikt in het kader van de onderneming, zowel de economische als niet-economische activiteiten (o.a. het handelen als overheid) relevant zijn.

Het Gerechtshof is van oordeel dat de gemeente niet als ondernemer is aan te merken indien zij als overheid handelt of anderszins geen economische activiteiten verricht.

Voor meer inzicht in deze zaak verwijzen wij naar de integrale uitspraak ([link](#)).

Belang voor de praktijk

Uit de uitspraak volgt dat voor de beoordeling of een gemeente of een andere overheidsinstantie een bestelauto voor meer dan 10% gebruikt in het kader van haar btw-onderneming, zowel de btw-belaste als de btw-vrijgestelde activiteiten van belang zijn. Indien de bestelauto's gemengd worden gebruikt, kan het reguliere mengpercentage een eerste indicatie geven op de vraag of deze voor meer dan 10% in de btw-onderneming wordt gebruikt. Dit hangt uiteraard mede af van de (eventuele) specifieke labeling van de bestelauto's. Volledigheidshalve merken wij op dat het gebruik voor meer dan 10% in het kader van de onderneming ook kan worden berekend op basis van het werkelijk gebruik.

Terbeschikkingstelling sportaccommodaties door gemeente aan te merken als gelegenheid geven tot sportbeoefening

Het Gerechtshof Den Haag heeft recentelijk een uitspraak gedaan over de terbeschikkingstelling van meerdere sportaccommodaties door een gemeente aan sportverenigingen. Anders dan de Rechtbank, is het Gerechtshof in deze procedure van oordeel dat de terbeschikkingstelling van de sportaccommodaties, in samenhang met de prestaties die de gemeente aanbiedt, kwalificeert als gelegenheid geven tot sportbeoefening. Van de passieve terbeschikkingstelling van de sportaccommodatie (verhuur) is daardoor volgens het Gerechtshof geen sprake.

Uit deze zaak blijkt wederom dat sneller sprake kan zijn van gelegenheid geven tot sportbeoefening dan in de praktijk soms wordt gedacht. De voorwaarden die de staatssecretaris van Financiën verbindt aan de toepassing van het verlaagd tarief zijn in algemene zin te strikt. Overigens staat deze problematiek (is sprake van btw-vrijgestelde verhuur of btw-belast gelegenheid geven tot sportbeoefening?) naar onze mening los van de reeds besproken aanpassing van de btw-sportvrijstelling per 1 januari 2019. Vanaf 1 januari 2019 valt het gelegenheid geven tot sportbeoefening, mits

verricht door een niet-commerciële exploitant, in principe onder de btw-sportvrijstelling.

Voor meer inzicht in deze zaak verwijzen wij naar de integrale uitspraak ([link](#)).

Toepassingsbereik koepelvrijstelling blijft ook na 1 januari 2019 intact

Op 7 juni jl. heeft staatssecretaris van Financiën Snel tijdens een debat aan de Tweede Kamer laten weten dat de door het vorige kabinet aangekondigde inperking van het toepassingsbereik van de koepelvrijstelling wordt opgeschort. Deze mededeling heeft als gevolg dat banken, verzekeraars, woningcorporaties en decentrale overheden ook na 1 januari 2019 in een samenwerkingsverband diensten aan hun leden kunnen blijven verrichten, met toepassing van de koepelvrijstelling, mits uiteraard aan de (strikte) voorwaarden wordt voldaan. Voordat de regelgeving wordt aangepast wil het kabinet deze problematiek in breder (Europees) verband bespreken om tot een goede oplossing te komen.

In onze Indirect Tax Alert van 8 juni jl. zijn wij reeds uitgebreid ingegaan op de aankondiging. De uitgebreide Indirect Tax Alert is terug te vinden op onze website ([link](#)).

Uiteraard houden wij u op de hoogte van de verdere ontwikkelingen op dit gebied.

Wijzing verlaagd btw-tarief van 6% naar 9%

In het in 2017 opgestelde regeerakkoord is aangekondigd dat het btw-tarief zal worden gewijzigd van 6% naar 9%. De wijziging wordt opgenomen in het Belastingplan 2019 en zal per 1 januari 2019 ingaan. Recent is bekend gemaakt dat indien ondernemers in 2018 vooruitbetalingen ontvangen voor prestaties die zij in 2019 verrichten, zij niet alsnog 3% extra btw hoeven te voldoen over de in 2019 verrichte prestaties. Zodoende hoeft geen correctie plaats te vinden indien de vergoeding voor een prestatie vóór 1 januari 2019 wordt ontvangen, maar de prestatie pas op of na 1 januari 2019 wordt verricht.

In onze Indirect Tax Alert van 8 juni jl. zijn wij reeds uitgebreid ingegaan op de aankondiging. De uitgebreide Indirect Tax Alert is terug te vinden op onze website ([link](#)).

In de praktijk bestaat er veel weerstand tegen de aangekondigde verhoging van het lage btw-tarief. Het is van belang om op te merken dat het wetsvoorstel ter zake van de verhoging van het lage btw-tarief nog niet (definitief) is aangenomen. Branches waar het verlaagde btw-tarief aan de orde is en die dus te maken krijgen met de btw-verhoging, zijn onder andere:

1. Farmaceutische industrie
2. Uitgevers
3. Zwembaden en sportaccommodaties
4. Vervoersbedrijven
5. Hotels, campings en vakantieparken
6. Circussen
7. Dierentuinen
8. Musea
9. Organisatoren van concerten
10. Bioscopen
11. Theaters
12. Attractieparken
13. Organisatoren van sportwedstrijden

Indien u te maken heeft met de toepassing van het verlaagde tarief is het van belang de benodigde aanpassingen in uw systemen door te voeren, zodat de btw ook vanaf 2019 correct wordt berekend en voldaan. In hoeverre de btw-verhoging wordt doorbelast aan de afnemer hangt mede af van de (contractuele) afspraken die u met uw afnemers maakt of heeft gemaakt.

Uiteraard houden wij u op de hoogte van de verdere ontwikkelingen op dit gebied.

2. Loonheffingen

Inzet IKB voor fiscale optimalisatie van de onbelaste (vaste) reiskostenvergoeding

Op basis van de CAR-UWO kan het IKB in ieder geval worden ingezet voor verlof, (periodieke) uitbetaling en opleidingen. De CAR-UWO biedt echter ook de mogelijkheid om op lokaal niveau extra doelen toe te voegen aan het IKB. In de praktijk zien we regelmatig dat uitruil van woon-werkverkeer tot en met de gericht vrijgesteld € 0,19 per kilometer wordt toegevoegd als doel. Bij de fiscale uitruil van de vergoeding voor woon-werkverkeer wordt veelal de methode gebruik waarbij een reiskostenvergoeding over 214 dagen op jaarbasis wordt berekend. De rekenwijze mag worden toegepast wanneer een ambtenaar in een kalenderjaar op ten minste 128 dagen naar een vaste plaats reist voor het verrichten van zijn werkzaamheden. In dat geval mag een reiskostenvergoeding op jaarbasis worden berekend op basis van 214 dagen maal € 0,19 per kilometer maal de woon-werk afstand keer twee. Indien er een werkweek is van minder dan 5 dagen, dient de uitkomst pro rata te worden berekend. De uitkomst van de berekening is de ruimte die er fiscaal is om een onbelaste reiskostenvergoeding toe te kennen zonder dat de daadwerkelijke reisdagen worden bijgehouden. De reeds ontvangen reiskostenvergoeding dient uiteraard wel in mindering te worden gebracht om de fiscale ruimte voor de uitruil te berekenen.

Wij zien in de praktijk dat de Belastingdienst het standpunt inneemt dat uitsluitend gebruik kan worden gemaakt van de fiscale uitruil op basis van 214 dagen indien het voornemen tot fiscale uitruil aan het begin van het kalenderjaar kenbaar is gemaakt. Volgens de Belastingdienst kan niet achteraf (lees: in december) worden uitgeruild op basis van de 214 dagen, maar kan dit alleen op basis van daadwerkelijke gereisde dagen in dat kalenderjaar. De gedachte achter dit standpunt is dat niet met terugwerkende kracht een vaste reiskostenvergoeding kan worden overeengekomen. Dit standpunt van de Belastingdienst houdt in dat door deze personen een kilometerregistratie moeten overleggen om de fiscale ruimte voor de uitruil te berekenen. Dit is vaak onwerkbaar in de praktijk en leidt tot zware administratieve lasten bij zowel werknemer als werkgever.

Gelet op het bovenstaande standpunt van de Belastingdienst, is het aan te bevelen dat waar mogelijk iedereen aan het begin van het jaar al opteert of hij dat jaar gebruik wenst te maken van de fiscale uitruil op basis van de onbelaste vaste reiskostenvergoeding. Dit kan ons inziens ook een voorwaardelijke keuze zijn, bijvoorbeeld onder de voorwaarde dat er aan het einde van het kalenderjaar nog voldoende IKB-budget over is voor de onbelaste reiskostenvergoeding. Indien het keuzemoment voor de uitruil voor de onbelaste vaste reiskostenvergoeding in het IKB niet is vastgesteld op het begin van het kalenderjaar, dan adviseren wij in overweging te nemen dit aan te passen ter voorkoming van een mogelijke discussie met de Belastingdienst. Wanneer iemand niet aan het begin van het jaar aangeeft te kiezen voor de uitruil voor de onbelaste vaste reiskostenvergoeding, zien wij op basis van de wet- en regelgeving ruimte om toch gebruik te maken van de 214-dagen berekening. Denk hierbij onder meer aan de situatie dat reeds een vaste reiskostenvergoeding is overeengekomen en de fiscale uitruil

alleen de hoogte van de vergoeding wijzigt. Uiteraard is het ook mogelijk in overleg te treden met de Belastingdienst om de invulling van de regeling over de reiskostenvergoeding vooraf af te stemmen. We kijken graag met de gemeente mee om te beoordelen wat de mogelijke gevolgen zijn van de fiscale uitruil.

Mocht u zelf al tegen bovenstaand standpunt van de Belastingdienst zijn aangelopen, dan horen wij het graag. Wij denken graag met u mee over de eventuele vervolgstappen. Uiteraard zijn wij ook bereid om in algemene zin mee te denken over de invulling van de het IKB en welke doelen fiscaal gunstig kunnen worden ingezet.

Regeling compensatie transitievergoeding

De concepttekst van de Regeling compensatie transitievergoeding is op 28 mei 2018 gepubliceerd. Met dit voorstel wordt tegemoet gekomen aan de werkgever die zowel kosten maakt voor re-integratie van de langdurig arbeidsongeschikte werknemer als voor de transitievergoeding die hij verschuldigd is als na 104 weken van ziekte het dienstverband met de zieke werknemer wordt beëindigd. De regeling vormt een prikkel voor werkgevers om het dienstverband na 104 weken ziekte niet langer voort te laten duren, zodat dienstverbanden niet onnodig 'slapend' worden gehouden. Voor dienstverbanden die na 104 weken ziekte niet worden beëindigd blijft de re-integratieplicht bestaan.

De beoogde ingangsdatum van deze compensatieregeling is 1 april 2020 en wordt door het UWV uitgevoerd.

Om voor vergoeding in aanmerking te kunnen komen gelden de volgende voorwaarden:

- Er dient een tijdige aanvraag te worden gedaan;
- Het dienstverband dient te worden beëindigd op initiatief van de werkgever door opzegging, ontbinding of niet verlenging van een (tijdelijke) arbeidsovereenkomst op initiatief van de werkgever;
- De aanvraag dient volledig te zijn.

De compensatie is niet hoger dan de hoogte van de transitievergoeding en bedraagt niet meer dan het bedrag van het tijdens ziekte van de werknemer betaalde brutoloon. Ook komen perioden waar de loondoorbetalingsverplichting als gevolg van een loonsanctie wordt verlengd niet voor vergoeding in aanmerking evenals de periode waarover het dienstverband 'slapend' is gehouden.

De compensatieregeling geldt niet alleen voor toekomstig te betalen transitievergoedingen maar eveneens voor werkgevers die na 1 juli 2015 de transitievergoeding verstrekt hebben, mits aan de voorwaarden wordt voldaan.

De compensatie kan ten hoogste zes maanden na betaling van de volledige (transitie)vergoeding worden aangevraagd. Is de transitievergoeding in termijnen betaald, dan kan de aanvraag niet eerder worden ingediend dan de dag waarop de laatste termijn van de vergoeding wordt betaald. Aanvragen voor betaalde transitievergoedingen betaald tussen 1 juli 2015 en datum invoering van de regeling dienen uiterlijk op 30 september 2020 te zijn ingediend.

UWV zal in beginsel binnen 8 weken na ontvangst een beslissing op de aanvraag nemen. Tegen de beslissing van het UWV staat bezwaar en beroep open.

Wijzigingen voor eigenrisicodragers Ziektewet

Ondersteuning bedrijfsarts / arbodienst

Bent u eigenrisicodragers voor de Ziektewet dan dient u zich voor de verzuimbegeleiding van zieke voormalig werknemers verplicht te laten ondersteunen door een bedrijfsarts of arbodienst. Wilt u het eigenrisicodragerschap beëindigen, dan dient u hiervoor een verzoek in te dienen bij de belastingdienst. Dit kan twee keer per jaar, vóór 1 april of vóór 1 oktober van het jaar.

Beëindigt u het contract met uw bedrijfsarts of arbodienst waardoor u geen ondersteuning meer heeft bij de verzuimbegeleiding in het kader van het eigenrisicodragerschap Ziektewet, dan bent u met ingang van 1 januari 2018 verplicht dit te melden bij zowel de belastingdienst als bij UWV.

U dient uw schriftelijke bevestiging aan de belastingdienst te sturen naar:
Belastingdienst/Limburg/ERD
Postbus 4486
6401 CZ Heerlen

Aan UWV kunt u volstaan met het sturen van een bericht per e-mail:
ERDZWControleteam@uwv.nl.

Het gevolg van deze melding is dat is dat het eigenrisicodragerschap voor de Ziektewet door de belastingdienst en UWV wordt beëindigd met ingang van de datum waarop er geen verzuimbegeleiding meer is. U ontvangt van de belastingdienst een (nieuwe) beschikking gedifferentieerde premie Werkhervattingskas (Whk).

Let erop dat u als werkgever zelf de melding doet. Meldingen gedaan door een ander worden door de belastingdienst en UWV niet verwerkt. Meldt u niet dat de verzuimbegeleiding stopt, of u meldt niet zelf, dan blijft in dat geval ten onrechte eigenrisicodragers Ziektewet. U riskeert hiermee een boete en dient alsnog de verschuldigde premie Whk-Ziektewet te betalen.

Als u als eigenrisicodragers Ziektewet wisselt van arbodienst of bedrijfsarts, dan hoeft u dat niet te melden.

Benadelingshandeling

Een werknemer die ziek uit dienst gaat, maakt aanspraak op een Ziektewetuitkering. Een Ziektewetuitkering kan door UWV worden geweigerd, bijvoorbeeld als de voormalig werknemer door zijn handelen een van de werkloosheidsfondsen benadeeld. Als eigenrisicodragers Ziektewet betaalt u de uitkering zelf. Volgens UWV is er in dat geval geen sprake van een benadelingshandeling als een werknemer een Ziektewet-eigenrisicodragers benadeelt. Er wordt namelijk geen fonds benadeeld waardoor er geen wettelijke basis was om van een benadelingshandeling uit te gaan. Dit verschil tussen publiek verzekerde werkgever en eigenrisicodragers Ziektewet is met ingang van 1 januari 2018 opgeheven. Ook eigenrisicodragers Ziektewet kunnen een Ziektewetuitkering weigeren op grond van de benadelingshandeling. Voert u de Ziektewet zelf uit dan is het zinvol om deze mogelijkheid op te nemen in uw processen.

Nieuwe subsidie voor duurzame inzetbaarheid

Toenemende krapte op de arbeidsmarkt, toename van de vergrijzing van het personeelsbestand, een landelijke stijging van het ziekteverzuim percentage naar 4,9% en een substantiële stijging van het aantal WIA uitkeringen met circa 30%. Het belang om in te zetten op het vergroten van de duurzaam inzetbaarheid van uw werknemers neemt hierdoor steeds verder toe.

Het Europees sociaal fonds (ESF) heeft een subsidie beschikbaar gesteld om initiatieven op het gebied van de duurzame inzetbaarheid van werkenden te

bevorderen. De subsidie kan worden aangevraagd voor zowel advies- als voor de implementatietrajecten.

De eerstvolgende aanvraagperiode loopt van 12 tot en met 16 november 2018. Per aanvraag kan maximaal € 12.500 worden toegekend.

Vragen?

Heeft u vragen over een van bovenstaande berichten op het gebied van de sociale zekerheid, of wilt u weten op welke wijze Deloitte u op bovenstaande onderdelen kan ondersteunen, neem dan contact op met Jolanda Jansen 06-12342766 / Michel Kooij 06-10999182 / Jeannette Raben 06-82883164.

3. Vennootschapsbelasting

Vennootschapsbelastingplicht voor overheidsbedrijven

Gezien de invoering van de vennootschapsbelastingplicht voor overheidsbedrijven zullen een aantal overheidslichamen recent de eerste aangiften vennootschapsbelasting hebben ingediend bij de Belastingdienst. Ondertussen gaan de discussies op landelijk niveau rondom de vpb-aspecten van bepaalde activiteiten van overheidsondernemingen door. Wij gaan hierna nader in op een aantal lopende discussies.

Lopende discussies

In eerdere nieuwsbrieven is de problematiek rondom de fiscale verwerking van (opbrengsten uit) de verkoop van reststromen beschreven. De Belastingdienst heeft inmiddels bij verschillende gemeenten aangegeven dat de verkoop van reststromen moet worden gezien als een belaste activiteit voor de vennootschapsbelasting. Indien dit standpunt van de Belastingdienst moet worden gevolgd, dan zal dit bij veel overheidslichamen/ gemeenten leiden tot een (aanvullende) vennootschapsbelastingdruk. Tot op heden bestaat echter geen duidelijkheid over de vraag hoe de fiscale kostprijs van de verkochte reststromen moet worden bepaald. Met de Belastingdienst wordt momenteel overleg gevoerd over dit onderwerp.

Daarnaast wordt discussie gevoerd met de Belastingdienst over de fiscale openingsbalanswaardering van grondbedrijven van gemeenten die vallen buiten de bandbreedten zoals genoemd in de 'Handreiking Vennootschapsbelasting en het gemeentelijke grondbedrijf' van het SVLO van 6 november 2015 (aandeel eigen vermogen: 30% - 40%, markttrente tussen 3,0% en 5,0%). Een groot gedeelte van de gemeenten valt buiten deze bandbreedten, waardoor deze discussie voor veel gemeenten relevant is.

Voorts merken wij in de praktijk dat er vaak discussie met de Belastingdienst ontstaat over de clustering van activiteiten (bijvoorbeeld bij parkeren, afval, reclame) en de fiscale behandeling van reclame/concessies. De inhoud van deze discussies zijn vaak zeer feitelijk van aard.

Tot slot

Indien er meer duidelijkheid ontstaat met betrekking tot bovenstaande onderwerpen, dan informeren wij u hier uiteraard nader over. Mocht u eerder vragen hebben, dan helpen wij u graag verder!

4. Lokale heffingen

Publicatieplicht van bijlagen bij de verordening en tarieventabel leges

ECLI:NL:GHARL:2018:1360, BB 2018/152

Gemeente Groningen heeft in 2013 ter zake van een vergunning voor de bouw van een gebouw € 414.396 aan leges geheven over € 14.141.825

bouwkosten. Bij de rechtbank heeft de gemeente ingestemd met verlaging van de leges tot € 385.147 op basis van de werkelijke aanneemsom van € 13.136.000. De rechtbank oordeelde echter dat de gehele legesnota vernietigd moest worden. Hof Arnhem-Leeuwarden draait dit laatste besluit terug en handhaaft de leges op € 385.147.

De legesverordening en tarieventabel vormen tezamen de regels op grond waarvan de leges worden opgelegd. Deze dienen daarom alle essentialia te bevatten waaruit de belastingplichtige de omvang van zijn belastingschuld kan afleiden. De tarieventabel van de gemeente Groningen bepaalt dat bouwleges worden geheven over de bouwkosten. Voor de definitie van bouwkosten verwijst de tarieventabel primair naar de aannemingsom bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, van de Uniforme Administratieve Voorwaarden voor de uitvoering van werken (UAV).

De rechtbank overwoog dat de integrale legesnota vernietigd diende te worden omdat de gemeente de UAV niet zelf bekend had gemaakt. Daarnaast was het voor belanghebbende ten tijde van de vergunningaanvraag onvoldoende kenbaar hoeveel leges geheven zou worden omdat de bekendmaking van de UAV in de Staatscourant niet gebaseerd is op een wet.

Het hof is een andere mening toegedaan. Op grond van de memorie van toelichting bij de Bekendmakingswet oordeelt het Hof dat het raadplegen van de Staatscourant in elektronische vorm (te raadplegen op officielebekendmakingen.nl en op overheid.nl) leidt tot voldoende toegankelijkheid en kenbaarheid van de UAV. Een belastingplichtige kan aan de hand van de legesverordening en de UAV de heffingsmaatstaf bepalen, zodat de verordening op dit punt niet onverbindend is.

Zolang de Hoge Raad zich niet expliciet heeft uitgelaten over de vraag of de UAV door de gemeente zelf gepubliceerd moeten worden, is het verstandig dat de gemeente alle regels die de belastingheffing (nader) bepalen (tevens) zelf bekendmaakt en ter inzage legt. Naast de UAV en NEN-normen inzake bouwkosten kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de tarieven die een externe welstandscommissie in rekening brengt. Publiceert de gemeente deze niet, dan loopt zij een onnodig risico om legesprocedures te verliezen.

Aanslagen vernietigd wegens vrijstelling zonder wettelijke grondslag

ECLI:NL:GHAMS:2018:284, BB 2018/126

Een interessante uitspraak van Hof Amsterdam gaat over de vernietiging van de aanslag reclamebelasting omdat een wettelijke grondslag voor een vrijstelling ontbreekt.

Belanghebbende is eigenaar van een wachthuisje en van een verlichte reclamezuil in Amsterdam en heeft ter zake van de reclame aanslagen reclamebelasting gekregen. De verordening bevat drie vrijstellingen, te weten:

1. Publiekrechtelijke aankondigingen van een gemeente;
2. Aankondigingen binnen een woning of bedrijf;
3. Aankondigingen ten dienste van het werkverkeer.

In de uitvoerings sfeer worden uitingen met een cultureel karakter sinds begin jaren '90 echter ook vrijgesteld, omdat reclamebelasting voor culturele affichage maatschappelijk niet geaccepteerd zou worden. Tot deze vrijstelling heeft de toenmalige wethouder van Financiën in samenspraak met de afdeling belastingen besloten. De gemeenteraad is er dus niet aan te pas gekomen en de vrijstelling is niet opgenomen in de verordening. De vrijstelling is evenmin terug te voeren op een pleitbare uitleg van de verordening. Dit betekent dat het beleid van de heffingsambtenaar geen wettelijke grondslag heeft en een onrechtmatige afwijking van de verordening inhoudt.

Er is sprake van ongelijke behandeling van voor de reclamebelasting gelijke gevallen. De vrijstelling is niet terug te voeren op redenen van doelmatigheid of daarmee samenhangende redenen van uitvoeringstechnische aard. Voorts kan het maatschappelijk belang van de vrijstelling niet als redelijke en objectieve rechtvaardiging gelden. Dit betekent dat de vrijstelling berust op het oogmerk van begunstiging. Nu met een oogmerk van begunstiging geen reclamebelasting werd geheven van aankondigingen van culturele activiteiten, dient op grond van het bestuursrechtelijke gelijkheidsbeginsel ook de heffing van reclamebelasting van alle aankondigingen van niet-culturele activiteiten achterwege te blijven. Daarom worden beide aanslagen vernietigd.

In algemene zin kunnen belastingheffers de conclusie trekken dat het verstandiger is om een vrijstelling expliciet in de verordening vast te leggen, dan in de uitvoerings sfeer. Belastingplichtigen kunnen immers via een niet door het bevoegde orgaan vastgestelde vrijstelling waar zij zelf geen beroep op kunnen doen, op grond van het bestuursrechtelijke gelijkheidsbeginsel alsnog buiten de heffing blijven. Dat geldt uiteraard niet alleen voor de reclamebelasting, maar in principe voor alle belastingen waarbij zonder wettelijke grondslag bepaalde groepen worden vrijgesteld.

5. Meer informatie

Wilt u meer weten over de wijze waarop Deloitte u kan ondersteunen, neemt u dan contact op met uw vaste contactpersoon van Deloitte.

Deloitte refers to one or more of Deloitte Touche Tohmatsu Limited, a UK private company limited by guarantee ("DTTL"), its network of member firms, and their related entities. DTTL and each of its member firms are legally separate and independent entities. DTTL (also referred to as "Deloitte Global") does not provide services to clients. Please see www.deloitte.nl/about for a more detailed description of DTTL and its member firms.

Deloitte provides audit, consulting, financial advisory, risk management, tax and related services to public and private clients spanning multiple industries. Deloitte serves four out of five Fortune Global 500® companies through a globally connected network of member firms in more than 150 countries bringing world-class capabilities, insights, and high-quality service to address clients' most complex business challenges. To learn more about how Deloitte's approximately 225,000 professionals make an impact that matters, please connect with us on Facebook, LinkedIn, or Twitter.

This communication contains general information only, and none of Deloitte Touche Tohmatsu Limited, its member firms, or their related entities (collectively, the "Deloitte Network") is, by means of this communication, rendering professional advice or services. Before making any decision or taking any action that may affect your finances or your business, you should consult a qualified professional adviser. No entity in the Deloitte Network shall be responsible for any loss whatsoever sustained by any person who relies on this communication.

© 2018 Deloitte The Netherlands